

som jeg dog ikke kan lade være uberørt. Naar den ærede Spørger yttrede, at Administrationsomkostningerne ved Landbygningernes Brandforsikringer vare paasaldende høie da maa jeg bemærke, at dette ikke forekommer mig at være Tilfældet. Administrationsomkostningerne baade for Kjøbstadsbygninger og Landbygningerne under Cet udgjøre kun 7,100 Rd. aarslig. Disse Udgifter medgaae til Lønning af de Embedsmænd, der ere ansatte i de derhenhørende Contoirer, og naar det erindres, at der under de heromhandlede Forsikringer er tegnet for en Sum af 220 Millioner, saa vil man vistnok finde, at Administrationsbeløbet er et meget lavt. Jeg kan imidlertid vel vide, hvad det er, den ærede Spørger sigter til, og som muligviis foranledigede ham til den Ytring, at Administrationsomkostningerne ere høie; det er formodentlig Branddirecteurernes Løn. (G. Wintfer: Ja!) Men Branddirecteurerne ville ikke kunne undværes, eller ide mindste Embedsmænd, der udføre deres Forretninger, om ogsaa hele Brandforsikringen bortfaldt. Branddirecteurerne have ikke blot at paasee de Bygningers Indretning, der ere asfurerede i Landbygningernes Brandforsikringer, men de have ogsaa at paasee, at de Bygninger, der ikke ere asfurerede, ere indrettebde saaledes, som Lovgivningen fordrer. Dette er en Pligt, der bliver at iagttage, hvad enten den nærværende Brandforsikring bestaaer eller ikke. Der maa altsaa tænkes paa, hvis en saadan Brandforsikring bortfaldt, at de Forretninger, der nu ere overdragne Branddirecteurerne, ordnedes paa en anden Maade. Jeg erkjender, at der kunde være Tale om at henlægge dem til de nuværende Herredsfogeder, saaledes som det var inden Forordningen af 1792; men jeg troer dog ikke, at man billigt kunde paalægge Herredsfogederne disse minuttense Arbejder, uden at give dem Erstatning derfor. En anden Bemærkning troer jeg ogsaa, at jeg ikke kan lade være at indbegaae, og det er navnlig, forsaavidt den ærede Spørger har anket over, at Maskiner bleve forsikrede i Bygningsasfurancon. Men det er saa langt fra, at der er nogen almindelig Anke derover, at der tværtimod er fort Anke fra den modsatte Side; Mænd, der eie Maskiner, have klaget over, at

deres Maskiner ikke kunne blive forsikrede i Landbygningernes Brandforsikring, fordi denne har opstillet en Fortolkning, som er derimod, og der er netop en Sag for Domstolene i den Retning for Diebliffet. Naar endelig den ærede Spørger har yttret, at Regjeringen burde give Brandforsikringen ud af sin Haand og overlade den til private Foreninger, saa er dette Noget, der ikke saaledes er afhængigt af Regjeringen. Det er en aldeles frivillig Sag, om Nogen vil gaae ind i Brandforsikringen, men Regjeringen kan ikke uden Videre have Abgangen til Forsikringerne paa den Maade, som nu engang er blevet anordnet; ville derimod enkelte Districter udtræde af Brandforsikringen, da staaer det dem jo aldeles frit for. Forsaavidt den ærede Spørger har yttret, at Regjeringen bestyrer denne Brandforsikring, uden at give Interessenterne Leilighed til at have nogen Stemme med i Bestyrelsen, saa maa jeg erkjende, at det er en Mangel, og jeg har ogsaa været betænkt paa, saavel hvad Kjøbstads Brandforsikringerne angaaer, fra Communalbestyrelserne, som, hvad Landbygningernes Brandforsikring angaaer, fra Amtsraadene at indhente Forslag om, hvorledes denne Mangel kunde afhjælpes. Videre skal jeg ikke i Almindelighed yttre mig om Sagen, men derimod gaae over til Besvarelsen af de enkelte Punkter. Forsaavidt der nu er spurgt, om Regjeringen paataaenker en Revision af Anordningen af 29de Februar 1792 om de danske Landbygningers Brandforsikring, hvorved navnlig maatte blive indført en forskjellig Forsikringspræmie for de forskjellige Classer af Bygninger, maa jeg tillade mig at oplyse, at Spørgsmaalet om at classificere Asfurancepræmien er sat i Bevægelse af min holtærende Formand, idet han i Slutningen af 1853 lod udgaae et Circulaire, hvorved han affordrede Branddirecteurerne forskjellige Oplysninger, som vare nødvendige, for at komme til Resultater i saa Henseende. Han forlangte saaledes Oplysning om Antallet af samtlige brandforsikrede Stæder i de forskjellige Branddirecteurdistricter i ethvert af de 10 Aar fra 1ste April 1843 til 1ste April 1853, nemlig hvormange Huse, Gaarde, Præstegaarde, Skoler, Kirker eller andre offentlige Bygninger, Hovedgaarde, Kroer, Møller, Smedier, Tegl-